

KHUTBA

Fredag 02.03.12

Norsk

Dere må tro på *barzakh* (et livsstadium etter døden)

Allahs profet (saws) var i en begravelse. Han satt på kanten av graven og gråt. Han sa: «**Min bror, forbered deg selv for dette.**» Tårene hans rant til sanden under ham ble våt.
(Ibn Majah)

Muslimere tror på straff og lykke i graven- og de to englenes spørsmål, og at det er sannheten. Mange mennesker lider i gravene, men vi er ikke klare over det, og mange av naboene (i gravene ved siden av en) velsignes med en åpen dør til Paradiset, men vi vet ikke om det.

Allahs visdom er stor og den sanne troende er den som oppriktig tror på det Allah sier, mer enn hva man ser med sine egne øyne. Det Allah forteller oss kan ikke være gjenstand for forvirring eller løgner, men øynene våre kan innbille seg ting. Mange mennesker har sverget på at de har sett den nye halvmånen, når det faktisk bare var en stjerne; mange mennesker har sett nymånen og det viste seg å være det hvite håret på øyenbrynet; mange har sett en skygge og sagt at det var en person som kom mot en, men det viste seg å være stammen til et palmetre; mange mennesker har sett noe som ligger i ro, røre seg, og noe som rører seg, stå stille? Men det Allah forteller oss kan ikke være gjenstand for forvirring.

Vi ber Allah gjøre oss standhaftig, for det Allah sier om dette er sterkere enn hva vi kan se.

En historie til ettertanke:

«Vær snill og ikke kom nær», sa en klok fisk til en liten gruppe fisker, «ikke rør maten, det er ikke mat, det er en felle.»

«Jeg vet hva dette er», sa en modig liten fisk, «ikke adlyd disse ordene, det er deilig mat.»

En klok fisk sa: «Vær snill og ikke kom nær, dette er ikke deilig mat, det er en felle som kalles (agn), falsk agn, som festes til fisken med en krok; som igjen festes til kroppene deres. Denne kroken er festet med en tråd, og tråden er festet til en trepinne. En mann som er en fisker fanger den med sin hånd, han sitter i noe som kalles en båt, ved siden av han sitter hans kone og barn, og konen hans heller flytende olje på en plate, som står på en ovn for å steke oss. Ved siden av kvinnen er et dyr som kalles en katt, den liker å spise fisk, om vi spiser agnen, er vi ferdige. De vil gi oss til barna som kjøtt og til katten som bein.»

Den modige fisken trodde ikke på dette og sa: «Jeg vil spise maten», og plutselig...

Den flyttet seg fra havets verden til fastlandets verden. Nå ser man den andre verden, dette er fiskeren, båten, kvinnen, barna, flammen, pannen osv. «Min Gud... Det er riktig... Hvorfor trodde jeg ikke... jeg er ferdig...»

Under havet = denne verden

Over havet = livet etter dette

Den kloke fisken = profeter

De små fiskene = menneskene

Agn = dårlige gjerninger

Båten = graven

Dere kan selv forklare resten.

Allah sa til oss: *(For slik er tilstanden til de vantro), når døden kommer til en av dem, da sier han: «Herre, send meg tilbake slik at jeg kan leve rettskaffent i alt jeg har forsømt». Nei! Det er bare ord han sier. Bak dem er en barriere (Barzakh) til den dag de gjenoppvekkes.* (23:99-100)

Fornuften verken avviser eller fornekte straff og lykke i graven, og hva som hender deri, som de to englenes spørsmål. Sunn fornuft erkjenner og støtter det.

En person som sover kan drømme, og være fornøyd og glad for dets effekt. Man føler sorg og anger når man vekkes. På samme måte kan man drømme om noe man misliker og føler så anger og sorg på grunn av det. Når man vekkes, priser man den personen som vekket en. I begge tilfellene føler man nytelse og sorg, og det påvirker sjelen til den sovende personen, selv om det ikke er virkelig, så nekter ingen for det. Hvordan kan da straff og lykke i graven fornæktes, selv om det er samme sak?

Vi ber Allah gjøre oss og dere standhaftig.